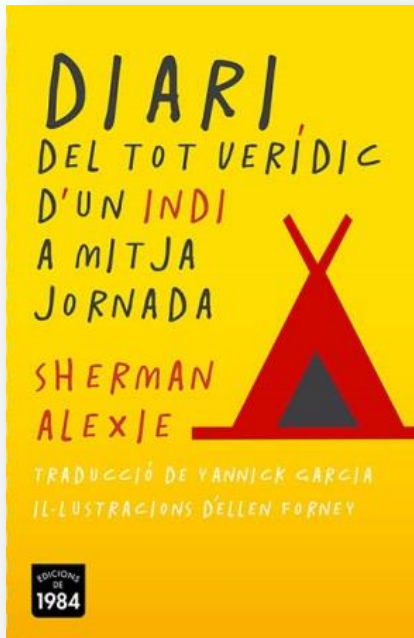

Diari del tot verídic d'un indi a mitja jornada, de Sherman Alexie

Gemma Casamajó / *Time Out*

Un llibre amb l'arc de Sant Martí a dintre. Així és *'Diari del tot verídic d'un indi a mitja jornada'* de **Sherman Alexie**: una novel·la lluminosa, fabulosa i enginyosa, que abasta amb braços generosos tots els colors de l'espectre cromàtic -l'amistat, la mort, la soledat, la marginació, la diferència- i al seu interior conviuen el drama i l'humor, el sol radiant i la pluja intensa. L'autor amerindi nascut l'any 1966 a la reserva de Spokane escriu sempre des de la seva condició d'indígena nord-americà i encara més en aquesta obra, publicada l'any 2007 i guardonada amb el National Book Award for Young People's Literature.

El títol inclou la paraula 'diari' i qui diu 'diari' diu 'crònica'. Són les memòries d'un adolescent, en Junior, que és l'alter ego de l'autor, un pelacanyes de reserva a qui li agrada dibuixar (ep, molt agudes les il·lustracions que n'ha fet la cartoonist Ellen Forney); un indi pobre i una mica friqui, un cas com un cabàs que va néixer amb aigua al cervell i que sempre s'enamora de les inabastables; un poqueta cosa que un bon dia decideix fotre el camp del cul del món on viu i anar a un institut a 50 quilòmetres de casa, amb els blancs. En Junior és un nòmada, un desconegut en terra estranya que tot el que té de desgraciat ho té de gràcia, que tot el que té d'ingenu ho té d'enginy, que tot el que té de lent ho té de viu, que tot el que té de drama ho té d'humor.

El sentit de l'humor, de fet, és el carnet d'identitat d'aquest llibre que els d'Edicions de 1984 han escollit per inaugurar la nova col·lecció juvenil *Propera Parada*: un humor irreverent i descarat, un humor entremaliat, un humor que també és tendre. "M'afanyo a riure'm de tot, no fos cas que després em toqui plorar", deia Beaumarchais. I això fa el protagonista d'aquest *'Diari del tot verídic d'un indi a mitja jornada'*: utilitzar l'humor perquè la lògica l'ha deixat a l'estacada, perquè ja ha aconseguit certa distància amb allò que ha viscut i perquè és capaç de passar comptes amb les seves debilitats. Diversió i emoció assegurada, doncs, en aquesta novel·la amb tots els colors a dintre, molt ben traduïda per Yannick Garcia i també molt ben narrada per una primera persona que és una molt bona persona.